

Körninge | je, före by, nu gård, ^{1-2.}
Berap m. Sneringe hd. Västm. l.

§ 87102

16 1825: Körninge

Körninge kb (1947) ch (1907) kG73NO

Ömtligt en meddelare skall namnet
hänga samman med 'köna' v.

'genom ontöskning kensa kornet
från agarna. Körninge (forts.)

J.S. Kuller 1962